



INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

आदिवासिलोकपरम्परायां ग्रामसंगठनविमर्शः ।

(ĀDIVĀSI-LOKA-PARAMPARĀYĀM GRAMASAMGATHANA-BIMARŚAH)

राजसूत्रधरः

शोधछात्रः

संस्कृतविभागस्य

सिधो-कान्हो-वीरसाविश्वविद्यालयस्य ।

कस्यापि ग्रामस्य विकाशाय एकस्य समूहस्य संगठनस्य वा निर्माणं जनाः कुर्वन्ति । तस्मिन् ग्रामे एकः ग्रामप्रधानो विद्यते । तस्य ग्रामप्रधानस्य सहायकरूपेण केचन सदस्याः निर्वाचिताः भवन्ति। एतेषां निर्वाचनं ग्रामवासिनः कुर्वन्ति । एतेषामेव समूहं ग्रामपरिषद् नाम्ना किम्वा ग्रामसंगठननाम्ना इत्यभिधीयते । अस्य ग्रामसंगठनस्य परिणतिः ग्रामपञ्चायतरूपेण भवति। अस्यां ग्रामपञ्चायतसमितेः मूलोद्देश्यं भवति ग्रामस्य विकाशः। अस्यां ग्रामपरिषद्समितेः प्रतिवर्षं निर्वाचनमभवत् । निर्वाचने निर्वाचनकर्तारः तत्रेत्येता जना एवाधिकारिणोऽभवन्। तत्र ग्रामपतिः विशपतिः ग्रामीणि नाम्ना च ग्रामप्रधानः संज्ञायते स्म। तस्यैव अनुकरणं बहुकालादनन्तरमत्र आदिवासिसमाजेऽपि दृश्यतेति विदुषां मतं, परञ्च केचन विद्वांसः इतिहासकारा अनुमीयन्ते यत् सर्वप्राचीनादिवासिसमाजः अस्यां भूमौ सुप्रतिष्ठितोऽभवत् । यस्मिन् समये वैदिकपञ्चजनानां निर्धारणमभवत् तदारभ्यः आदिवासिसमाजो दरीदृश्यते। अत आदिवासिनो गृहस्वरूपमेव भारतवर्षम् । देशेऽस्मिन् कालक्रमेण शक-हुन्-पाठान्-मोघलादीनां बहुजात्यादीनामाक्रमणेन सह यद्यपि समावेशं भवति तथापि आदिवासिजनाः स्वगृहसदृशदेशं न परित्यज्य अधुनापि स्वास्तित्वं प्रदर्शयन्ति । प्रतिवन्धकतापूर्णजीवनयापनेन बहुभिः आदिवासिगोष्ठीभिः सम्प्रति विश्वायनयुगेऽपि (हसवइंसप्रजपवद) आधुनिकतां स्पर्शः न क्रियते । ते आदिवासिजनाः अधुनापि अरण्य-पर्वतादिषु स्वगृहं निर्माय वसवासं कुर्वन्ति । भारतवर्षे अद्यावधि वृहदादिवासिसमन्वितदेशः, यत्र ८४.४ मिलियन इत्यस्याधिक आदिवासिनः निवासस्थलं ये सन्ति समग्रभारतीयानां ८.२० प्रतिशतमेव ।^१ समग्रभारतवर्षे संविधानानुसारं ४३७ आदिवासिगोष्ठयः तालिकाभूक्तं सन्ति । तन्मध्ये पश्चिमवङ्गेषु एकचत्वारिंशत् (४१) आदिवासिगोष्ठयः परिलक्ष्यन्ते । किन्तु १९७६ तमे वर्षे श्जीम बीमकनसमक बेंज दक बीमकनसमक जतपइमेश इति आइनानुसारेण ३८ गोष्ठीः आदिवासितालिकाभूक्तमभवत् । ते आदिवासिजना सन्ति –असुर-औरां-करमालि - किसान-कोरओयान - कोडा-खारओयार-खोन्द्-गरेत्-गारो-गोण्ड-चाकमा-चिरवरैक-चरो-नागेसिया-पाराहाइया-विरजिया - विरहड-वेदिया-वैगा-भुटिया-भूमिज्-मग-मालपाहाडि-माहलि-मुण्डा-मेच -भ्रु-राभा-लेपचा - लोधा-खाडियावा - लोहार-शवर-शाओरिया - पाहाडिया-साँओताल-हाजं-हो इत्यादयः। सामाजिकार्थिक-सांस्कृतिकजीवनस्य सर्वविधमुत्थानाय एकस्य संगठनस्य निर्माणमादिवासिसम्प्रदायेन कृतमिति । प्रायेषु सर्वेषु आदिवासिगोष्ठीषु येषु स्वतन्त्ररूपेण

पञ्चायतसमिति विद्यते अस्मिन् जनपञ्चायतसमितौ आदिवासीनां विविधानां समस्यानां समाधानं यथोपयुक्तसमये निरपेक्षभावेन विधीयते । सामाजिकनियमभृङ्खलानुकुलमेवानुष्ठानोत्सवादिकार्यं यथोपलब्ध निर्दिष्टसमये क्रियते । अस्यां पञ्चायतसमितौ तेषां शासनतन्त्रं निर्मायते । तेनैव शासनतन्त्रेण प्रतिवर्षं कार्यकलापानां विचारविमर्शपूर्वकं निर्धारणं भवति । नवीनवर्षे ये खलु कार्यक्रमाः सम्प्रदायमध्ये करिष्यन्ते तेषां सर्वेषां रूपरेखास्मिन् तन्त्रैव निधार्यते । सर्वासु आदिवासिगोष्ठीषु मध्ये पश्चिमबङ्गप्रदेशे सर्वाधिकाः आदिवासिनः वर्तन्ते । तत्र साँऔतालसम्प्रदायस्य संख्याधिकाः दृश्यन्ते । अत्र साँऔतालसम्प्रदायस्य ग्रामसंगठनं सुसंगठितं वर्तते । इदमवेव ग्रामसंगठनं तेषां कृते निम्न-न्यायालयस्वरूपं वर्तते । अपि च अस्य समाजस्य ग्रामसंगठनं शास्त्रसम्मतं विज्ञायते । यथा राज्यसञ्चालने राजामात्यदयः सप्तप्रकृतयः भवन्ति तथैव अत्रापि सप्तपदाधिकारिणो वर्तन्ते । यथाक्रमेणोच्यते –

१^० माँझि ।

ग्रामस्य प्रधानो माँझीति नाम्नाभिधीयते । ग्रामस्य विकाशाय यानि कर्तव्यकर्माणि तानि तेन पाल्यन्ते । तस्यैव निर्देशनेन सांस्कृतिकानुष्ठानम् आयोज्यते । यथा-विवाहानुमोदनं, पूजा-प्रभृतीनि कर्माणि । जातकस्य जन्मन आरभ्यः मृत्युपर्यन्तं यत् किमपि कर्मानुष्ठीयते तत् सर्वं तस्य निर्देशनैव सम्भवति ।

२^० पाराणिकः ।

माँझिपदसंयुक्तः यो ग्रामप्रधानो वर्तते तस्य सहयोगीरूपेण पाराणिकपदाधिकारिः निर्वाचितसदस्यः तस्य सहायकरूपेण कार्यं करोति । माँझीति प्रधानस्य अनुपस्थितौ पाराणिकपदाधिकारिणा ग्रामस्य सर्वकार्यं संसाध्यते । यदा माँझि पदत्यागं करोति तदा सैव ग्रामप्रधानरूपेण तिष्ठति ।

३^० जगमाँझि ।

अत्र तृतीयसदस्यः जगमाँझि भवति । अस्य दायित्वं वर्तते ग्रामे ये खलु युवक-युवतयः वर्तन्ते तेषां तासाञ्च सम्यक् प्रकारेण पथप्रदर्शनम् । ग्रामस्य अविवाहितानां युवकानां युवतीनाञ्च आचारविचारयोः निर्धारणं कथं भवेद् एतदपि तेन निर्धार्यते । ग्रामे यत्र कुत्रापि अनैतिककर्म भवति तस्य विरोधं कृत्वा समुचितमार्गप्रदर्शनाय उपदिशति । सः सर्वदा सांस्कृतिक-पारिवारिकानुष्ठानस्य सञ्चालनाय प्रयासरतो भवति । गीत-वाद्य-नृत्य-नाट्यादिषु तस्य दायित्वमत्यधिकं दृश्यते । स्वकार्येऽस्मिन्समर्थे सति स पदच्युतो भवति । ततः तस्मिन् पदे कदापि कार्यं न करिष्यति । प्रमादवशात् यदि कर्तव्यपालने विच्युतिर्भवेत्तर्हि तदर्थं यथायोग्यं दण्डं विधीयते ।

४^० जगपारानिकः -

अयं जगपारानिको जगमाँझि इत्यस्य सहयोगी भवति । यदा जगमाँझि अनुपस्थितो भवति तदा सैव तस्य कार्यस्य दायित्वपालनं करोति ।

५८ गडेत् ।

ग्रामस्य सर्वविधसन्देशवाहको गडेदिति । ग्रामे यदि सभा-समित्ययोः आयोजनं भवति तर्हि सैव सर्वत्र सूचनां प्रेषयति ।

६८ नायके -

वैदिकसमाजे यथा पुरोहितो भवति तथैव आदिवासिसमाजे नायके इति पुरोहितरूपेण वर्तते । अस्य नायके इत्यस्य निर्देशनेन ग्रामस्य पूजादिविधिविधानमनुष्ठीयते ।

७८ कुडामनायके -

नायके इत्यस्य सहयोगीरूपेण कुडामनायके वर्तते ।

एते एव सप्तजनाः साँओतालसम्प्रदायस्य ग्रामसंगठनस्य सप्तप्रकृतयो भवन्ति । तेषाम् एव निर्देशनेन ग्रामस्य सर्वविधविकाशो भवति । आदिवासिग्रामस्य सृष्टेः पश्चादेव ग्रामपञ्चायत-व्यवस्थायाः निर्वाचनं भवति । वंशानुक्रमेण पञ्चायत-सदस्याः क्षमताभारं प्राप्नुवन्ति । माँझीति पञ्चायत-प्रधानद्वारा यदि कस्यापि समस्यायाः समाधानं न भवेत्तर्हि पारगाना परगानइत् वेति सभामाह्वयन्ति ते आदिवासिजनाः । माँझीति पदयुक्तात् श्रेष्ठः पारगना इति । देशमाँझि पारगाना इत्यस्य सहयोगी वर्तते । साँओतालसम्प्रदायस्य सर्वोच्चन्यायालयो वर्तते शिकारसभा श्ल-विर वाइसिश् वेति । अस्याः सभायाः प्रधानो वर्तते श्दिहरिश् इति । माँझिः पारगना चेतिकक्षद्वये यदि समाधानं सम्यक् न भवेत्तर्हि अत्र शिकारसभायां सर्वानुमतिक्रमेण समाधानमवश्यमेव भवति ।

पश्चिमवङ्गेषु द्वितीयवृहत्तमादिवासिसम्प्रदायो वर्तते ओराओँ-सम्प्रदायः । साँओतालसम्प्रदायवदिव ओराओँ-सम्प्रदायस्यापि सुसज्जिता ग्रामसंगठनव्यवस्था संलक्ष्यते । दश-द्वादश वा ओराओँ-ग्रामाणां समन्वयेन संगठितं पारहा इति । पारहा इत्यस्य अधीनस्थग्रामाः प्रजाग्रामा इत्यभिधीयते । प्रत्येके प्रजाग्रामे स्वपञ्चायत-व्यवस्था परिलक्षते । यदि ग्रामपञ्चायत-व्यवस्थायां समस्यायाः समाधानं न भवेत्तर्हि पारहा-पञ्चायत-व्यवस्थामाह्वयन्ति ते आदिवासिजनाः । अत्र सर्वासां समस्यानां समाधानं भवति इत्यस्मात् कारणात् पारहा इति ओराओँ-सम्प्रदायस्य सर्वोच्चन्यायालयरूपेण परिगण्यते । सम्प्रति ओराओँ-सम्प्रदायस्य पारहा-पञ्चायत-व्यवस्था प्रायेणावलुप्ता ।

आदिवासिजनानामन्यतमः कोडा इति सम्प्रदायः । कोडासम्प्रदायस्य ग्रामसंगठनव्यवस्था सुदृढा भवति । कोडासम्प्रदायः तेषां सर्वविधानां सामाजिकसमस्यानां समाधानं ग्रामपञ्चायतसमितौ कर्तुं चेष्टयति । ग्रामस्य प्रधानो माहातो भवति । माहातोपदसंयुक्तः यो ग्रामप्रधानो वर्तते तस्य सहयोगीरूपेण पारमाणिकपदयुक्तः निर्वाचितसदस्यः तस्य सहायकरूपेण कार्यं करोति । कोडासमाजे माहातो-पारणिकयोः एको वार्तावाहकोऽस्ति, यो गोडाइत् इति पदसंयुक्ता भवति । एतद्विहाय पञ्चायत-सदस्यानामेकः सहायको वर्तते । यो नेकि इति नाम्नाभिधीयते। एते सर्वे सदस्याः साँओतालसम्प्रदायस्यैव वंशानुक्रमेण नियुक्ता अभवन् ।

ग्रामसभायामुपरि अञ्चल-पञ्चायत टोठा-पञ्चायत वेत्यस्य स्थानं भवति । टोठा-पञ्चायत इत्यस्य प्रधानो वर्तते पाँडे इति । अपि च अस्य मन्त्रणादातरूपेण छेडिदार इति वर्तते । टोठा-पञ्चायत इत्यस्य तत्त्वावधाकः एडनमडल इति भवति । ग्रामसभायां यदि कस्यापि समस्यायाः समाधानं न भवेत्तर्हि टोठा-पञ्चायत - व्यवस्थायां तस्याः समस्यायाः समाधानं भवितुमर्हति । टोठा-पञ्चायत-व्यवस्था कोडासम्प्रदायस्य सर्वोच्चन्यायालयस्वरूपा ।

आदिवासिजनानामन्यतमो वर्तते मुण्डासम्प्रदायः । तेषामादिवासीनां स्वन्यायव्यवस्थास्ति । अस्य सम्प्रदायस्य न्यायव्यवस्थायां त्रयाणाम् आधिकारिकाणां प्राधान्यमस्ति । ते आधिकारिकाः यथाक्रमेण- ग्रामप्रधानः मुण्डा वेति, पुरोहितः पाहान वेति, वार्तावाहक माहातो वेति च प्रसिद्धाः । ग्रामपञ्चायत- सभायाम् एषां त्रयाणामुपस्थिति आवश्यकमेव । साधारणतया येन वंशेन मुण्डाग्रामस्य प्रथमप्रतिष्ठानं भूयते तस्य वंशस्य कोऽपि प्रवीणजनः मुण्डाग्रामस्य प्रधानो भवति । वंशानुक्रमेण अयं पदमर्यादां प्राप्नोति । ग्रामस्य सामाजिकसमस्याकलहविवादानां समाधानं सर्वानुमतिक्रमेण मुण्डा इति पदाधिकारिणा निर्धार्यते । यदि मुण्डा कुत्रापि गच्छति तर्हि तस्यानुपस्थितौ तस्य पुत्रो ग्रामस्य सर्वकार्यं संसाध्यते । द्वितीयाधिकारिको वर्तते पाहान इति । मुण्डाग्रामे पाहानपदाधिकारिजनः गणतान्त्रिकपद्धत्या निर्वाचितो भवति । अस्य सम्प्रदायस्य पञ्चायत-सभायां वैदिकसमाजे यथा पुरोहितो भवति तथैव मुण्डासमाजे पाहान भवति । अस्य पाहानस्य निर्देशने ग्रामस्य पूजापाठादिकमनुष्ठीयते । दृश्यते यत् वैदिकसमाजे पुरोहित जन्मना भवति किन्तु मुण्डासमाजे वर्णव्यवस्था प्रचलनं नास्ति ततः अत्र पाहान पुरोहितो वा निर्वाचितो भवति । ग्रामस्य प्रवीणजनैः साकम् आलोचनया सः पाहानः पूजानुष्ठानस्य दिवसनिर्धारणं करोति । पाहानस्य सहयोगीरूपेण पूजार इति वर्तते । एक वार्तावाहकोऽप्यस्ति यः माहातो इति । माहातो वंशानुक्रमेण नियुक्तो भवति । पुनः बहूनां ग्रामाणां समन्वयेन पाडहा भवति । ग्रामस्य सभायां यदि समस्यायाः समाधानं न भवेत्तर्हि पाडहा इति सभां निकषा समस्यायाः समाधानं भवति । पाडहा इत्यस्य प्रधानो भवति पाडहा-राजा इति । पाडहा-राजा इत्यस्य सहायको भवति देओयान इति । दृश्यते यत् मुण्डासमाजे व्यक्तिकेन्द्रिक-गणतान्त्रिकयोः शासनद्वयस्य प्रचलनं समभावेन वर्तते । लोधासम्प्रदायस्यापि सुनिपुणा ग्रामसंगठनव्यवस्थास्ति । समाजस्य विविधानां कलहादीनां समस्यानां समाधानं ग्रामसंगठनेनैव भवति । अस्य समाजस्य ग्रामस्य प्रधानो वर्तते मुखिया इति । वार्तावाहको भवति डाकुया-प्रधान इति । लोधासमाजस्य पुरोहितं देहरि दिहरि वेति उक्तम् । ग्रामस्य शान्तिशृङ्खलां रक्षणार्थं कलहादीनां समस्यानां समाधानाय च शवर इति आदिवासिगोष्ठीनामपि स्वपञ्चायतव्यवस्थामस्ति । पञ्चायतव्यवस्थायां सर्वश्रेष्ठोपाधिः प्रधानो भवति । ग्रामस्य विकाशाय यत् किमपि कर्माणि कर्तव्यं तत् तेन पाल्यते । प्रधानपदसंयुक्तः यो ग्रामप्रधानो वर्तते तस्य सहयोगीरूपेण गडेत, तस्य सहायकरूपेण कार्यं करोति ।

एतद्विहाय विरहड.हो.असुर.करमालि.माहालिप्रभृतीनाम् आदिवासिसम्प्रदायानामपि स्वपञ्चायतव्यवस्था परिलक्ष्यते । पञ्चायतसदस्यपदेषु केवलं पुरूषाणाम् अधिकारो वर्तते । महिलायाः स्थानं न परिदृश्यते । प्राग् उत्तमसंख्याकान् आदिवासिग्रामान् स्वपञ्चायतद्वारा परिचालितोऽभवत् । किन्तु सम्प्रति जीवनयापनार्थं ते आदिवासिजनाः विविधस्थाने विस्तारितवन्तः ततः ग्रामसंगठनव्यवस्था किञ्चित् क्षयजाता । तस्मात् कारणाद् अल्पत्वमेवादिवासिगोष्ठीषु सम्यग् ग्रामसंगठनव्यवस्था प्रचलिता अस्ति । सम्प्रति आदिवासिसमाजस्य शिक्षिताः जनाः भारतीयसंविधानस्य अनुपालनं कुर्वन्ति । ग्रामे शिक्षा-चिकित्साप्रभृतीनां समुचितव्यवस्था करणाय ते अहर्निशं प्रयासं कुर्वन्ति । यथा भारतीयशिक्षितसमाजे यादृशी व्यवस्था वर्तते तादृशि व्यवस्था अधुना आदिवासिसमाजस्य ग्रामेष्वपि परिलक्ष्यते । तत्रेत्येता जनाः महिलानां यथायोग्यं समादरं कुर्वन्ति । कुत्रापि केनापि सह मतविरोधे सत्यपि अन्यत्र भावप्रकाशं ते न कुर्वन्ति । सर्वदा स्वल्पसंसाधने जीवनं ते यापयन्ति । अस्य स्वपरिवारस्य दायित्वपालनं समुचितरूपेण ते कुर्वन्ति । ग्रामस्य प्रधानो ग्रामसंगठनस्य नीतिनियमयो अनुकूलमाचरणं

करोति । परिशेषे एतदुच्यते यद्, एवम्भावेनादिवासिसमाजे धर्मसंस्कृतिमर्यादाप्रभृतीनामनुकूलं व्यवहारं परिलक्षितं भवतीति शिवम् ।

तथ्यसूत्राणि

¹ अदने त्मचवतज .2001

सहायकग्रन्थसूची

1. कुमार दीपकः । भारतीय संस्कृति । वाराणसीरू चौखाम्वा सुरभारती प्रकाशनए २०१४
2. मिश्र, शङ्करकुमार । षोडशसंस्कारविमर्शः । वाराणसीरू चौखाम्वा सुरभारती प्रकाशन, २०१८
3. त्पेसमलए भ्मण जीम ज्त्पइमे – ईजमे विठमदहंस ;टवसणद्धण ज्त्पसांजंरू थ्यतउं ज्त्पउं ज्त्पअंजम स्पउपजमकए 1998
4. त्वलए ठपदंल ज्त्पउं त्प जीम ज्त्पइंस बनसजनतम विट्दकपं छमू कमसीपरू ब्दबमचज चनइसपीपदहए 1976
5. बीजजवचंकीलंए च्त्कपच त्मकमपिदपदह ज्त्पइंस फ्कमदजपजल छमू कमसीपरू च्त्पउने ठववोए 2014
6. ठवककपदहए च्त्पइंस थ्वसा ज्त्पमं छमू कमसीपरू ठंलंद च्त्पइसपीपदहए 2007
7. बास्केर धीरेन्द्रनाथ । वङ्ग संस्कृतिते प्राक् वैदिक प्रभाव । कोलकातारू सुवर्णरेखाए १९९२
8. बास्केर धीरेन्द्रनाथ । सांठतली भाषा ठ साहित्येर इतिहास । कोलकातारू बास्के पावलिकेशनए १९९९
9. बन्धोपाध्यायए सुभाषचन्द्र । ज्त्पलमहलेर जनजीवन ठ लोकसंस्कृति । कोलकातारू वङ्गीय सहित्यसंसदए १७९५
10. बास्केर धीरेन्द्रनाथ छ पश्चिमवङ्गेर आदिवासी समाज । कोलकातारू बास्के पावलिकेशनए २०१७
11. माहात । पशुपति प्रसाद । भारतेर आदिवासी ठ दलित समाज । कोलकातारू सुजन पावलिकेशनस्, १९९५
8. भट्टाचार्यए यतीन्द्रमोहनए घोषए शैलेन्द्रकुमार एवंग घोषए शैरीन्द्रकुमार ;सम्पादित द्व
। अमूल्याचरण विद्याभूषण रचनावली । कोलकातारू पश्चिमवङ्ग राज्य पुस्तक पर्षदए १९८२ ।
9. भट्टाचार्यए सुकुमारी छ प्राचीन भारत छ कोलकातारू न्याशनल बुक एजेन्सि प्राइभेट लिमिटेडए १९९८